

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 7	Utgitt 19 februar	1935
-------	-------------------	------

Skrivelse fra Justisdepartementet.

11 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Ytre Sandsvær herredstyre, Buskerud fylke, i møter 28 juni 1933, 31 august og 19 november 1934 samt 26 januar 1935 vedtatt beslutning om forandring av §§ 9, 10 og 11 i politivedtekten for Ytre Sandsvær, hvilke paragrafer nu skal lyde:

§ 9. Konserter og dramatiske forestillinger og andre offentlige forestillinger og forevisninger må ikke holdes uten politiets tillatelse. Det samme gjelder offentlig dans, maske-
rade, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende, når dette drives som næring.

Tillatelsen knyttes alltid til en bestemt person og kan når som helst tilbakekalles. Den som får politiets tillatelse som nevnt, plikter å etterkomme de ordens- og sikkerhetsforskrifter som politiet gir. Besøkende plikter å etterkomme politiets påbud i og utenfor lokalet og skal iaktta orden og sømmelighet.

Kirkekonserter samt konserter og dramatiske forestillinger i veldedig øiemed er undtatt fra bestemmelsen i første ledd.

§ 10. For hver dag eller aften en forevisning, forestilling eller næring, som omhandlet i foregående paragraf, drives, svares en avgift til herredskassen fra kr. 5,00 til kr. 50,00. Avgiftens størrelse fastsettes av politiet og skal betales forskuddsvis til dette.

Herredstyret kan på ansøknings fritta for sådan avgiftsbetaling. Kirkekonserter eller tilstelninger, som gis i veldedig øiemed, er avgiftsfrie.

§ 11. Offentlig sammenkomst med dans og annen sammenkomst av overveiende underholdende art, hvortil der er

11 febr. adgang for en ubestemt krets av personer, og hvor der vesentlig drives med dans, må ikke holdes uten lensmannens tillatelse og varigheten må ikke utstrekke lenger enn til kl. 2 natt.

Det samme gjelder sammenkomster med dans, som avholdes av foreninger, såfremt adgangen til å delta i sammenkomstene ikke er begrenset til medlemmer, der senest 3 dager forut er optatt som sådanne.

Arrangører for fester eller styret for vedkommende forening er ansvarlige for god orden så vel i som utenfor lokalet eller på stevneplassen. Under medlemsfester skal medlemsfortegnelse være til stede og kan av lensmannen (politiet) forlanges forevist til kontroll om de tilstedeværende er optatt som foreningsmedlemmer i rett tid.

Enhver sammenkomst kan forbys av lensmannen (politiet), når den ved støy er til forstyrrelse av den offentlige orden. Lensmannen (politiet) kan, når uorden finner sted, påby opphør når som helst.

Foreninger som ikke holder orden ved sine fester eller sammenkomster, kan av lensmannen (politiet) når som helst for inntil 1 år fratas den særrett som denne paragraf tilsier dem og i dette tidsrum undergis de samme regler som for offentlig dans bestemt.

11 febr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre forestillinger m. v., og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Odda herredstyre, Hordaland fylke, i møter 25 april og 19 desember 1934 vedtatt beslutning om forandring av §§ 51 og 52 i politivedtekten for Odda, hvilke paragrafer nu skal lyde således:

§ 51. Ingen må holde konserter, dramatiske og andre offentlige forestillinger eller forevisninger av noe slag uten efter tillatelse fra politiet. For sådanne forestillinger m. v. betales en avgift på fra kr. 2,00 til kr. 25,00. For menasjerier, sirkus og varieteforestillinger fastsettes avgiften til 5 % av bruttoinntekten. For drift av skytebaner, karusell, ringkasting eller lignende, hvorav nogen gjør sig en næring, betales en avgift pr. måned fra kr. 1,00 til kr. 100,00.

Avgiften skal forskuddsvis innbetales til politiet, som i særlige tilfelle kan fritas for avgiftens erleggelse.

§ 52. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig art må ikke

holdes uten politiets tillatelse, dersom der er adgang for 11 febr. en ubestemt krets av personer. Som «ubestemt krets» anses også «sluttede lag», hvor der er samlet deltagere ved tegning på tegningslister. Foreninger og lignende sammenslutninger trenger ikke tillatelse, hvis der ikke gis adgang for andre enn foreningens medlemmer samt betjening, medvirkende ved underholdningen og særlige av styret innbudte gjester, hvis deltagernes medlemsskap ikke er midlertidig eller stiftet for anledningen.

Hvis politiet ved meddelelsen av tillatelsen anser politiopsyn nødvendig, skal der fastsettes en avgift for tillatelsen tilstrekkelig til å bekoste det nødvendige opsyn.

Skriv frå Justisdepartementet.

11 febr.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradi i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 um vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovene, stadfest vedtaket åt Sunnylvn heradstyre, Møre fylke, i møter 23 februar, 26 april og 6 desember 1934 um politivedtekt for heradet, likevel med nokre rettingar.

Vedtekti skal lyde so:

§ 1. På eller nær offentlig veg — i denne vedtekti medrekna kvar veg, gongeveg, plass, kai, bru og bryggje, som er etla eller nytta til ålmen ferdsle — må folk ikkje flokka seg saman, fare med skrik og skrål, eller take seg til med noko som stoggar eller meinkar ferdsla, skiplar ro og orden, skader, krenkjer eller er til meins for vegfarande folk.

§ 2. På eller nær offentlig veg må ingen skyta med byrse eller andre skytegreider eller brenne fyrverkeri, krut eller anna sprengto. I serhøve kan politiet (lensmannen) gjeve løyve.

Når det ved offentlig veg skal gjerast arbeid som kan hindre eller gjere ferdsla utrygg, skal arbeidet fyreåt meldast til politiet (lensmannen).

Ved mineringsarbeid må det brukast slik varsemd at ikkje nokon eller noko kjem i fåre eller fær skade.

Det er forbode å kaste stein, snøball eller liknande på offentlig veg.

§ 3. Renning på ski, kjelke, skeisor, ståjarn, sparkstytting eller anna slikt på offentlig veg kan politiet (lensmannen) setje forbod mot, når han finn det turvande av di det kan vere til fåre eller ulempe for ferdsla.

11 febr. All renning er forbode i Gamlebrauta, Hellesylt, likeins er det forbode å renne på riksvegen frå høgste brauta og ned til kommunehuset, Hellesylt, i tida kl. 10 til kl. 14, kvar helgedag det er gudsteneste i Sunnylvskyrkja.

Når køyrande eller gåande gjer teikn, må rennarar stogge eller seinka farta. Vyrdlaus renning må ikke gå for seg. Å lage til skridebane på offentleg veg er forbode.

§ 4. På offentleg veg må ein i turisttrafikkida ikkje take plass, setje frå seg eller late stå noko som kan vere til fåre eller skade for seg sjølv eller andre, til meins for ferdsla, til upptaking av plass eller til hinder for god orden.

Politiet (lensmannen) kan for einskild gong og for lengere tid gjeve påbod um at motorvognførarar og hestekøyrarar, som vil take plass på offentleg veg og by folk si tenest, skal take plass på faste haldeplassar med køyregreidene sine.

Ingen hev lov å kapre ferdafolk.

Ferdsla må alltid rette seg etter tilvisingar frå politiet (lensmannen).

På offentleg veg er det forbode å drive kapring av folk til hotell, herbyrge og andre stader som hev utsal av mat og drykk.

§ 5. På eller nær offentleg veg må ingen kaste eller leggje frå seg ting som kan skjemme ut eller skade veg eller veggroft, køyrereidskap eller folk og fe som ferdast der. Soleis må ein ikkje kaste frå seg eller leggje etter seg flaskor, glas, spikar, papir o. s. b.

Ingen må leggje eller kaste frå seg på offentleg veg, i veggroft eller i nærleiken av desse, noko som det tevjer av, eller kan gjere det uhelsugt for folk som ferdast der.

Den som vil nytte plass på offentleg veg — dampskipskaiene undantekne — til opplagsstad, må ha løyve til det av politiet (lensmannen), og etter at staden er gjort rydig, må vedkomande gjere skikkeleg reint etter seg.

§ 6. Det er forbode å flytje, take vekk, skjere eller ripe i, skrive, måle eller teikne på, eller på annan måte øydeleggje, skade eller tilsulke dei tinga som står attmed eller høyrer til offentleg veg, til dømes stakitt, gjerde, rekkverk, tre, stabbestear, vegskilt, snøplogar o. m. s.

Lovleg oppsette plakatar og kunngjeringar må ikkje nedrivast, tilsulkast eller øydeleggjast.

§ 7. På kyrkjegard eller gravplass er leik og onnor uhøveleg åttferd forbode, og likeins er det forbode å øydeleggje eller tilsulke gravstader, plantingar eller anna som høyrer kyrkjegard eller gravplass til.

§ 8. Det er forbode for alle å selje, gjeve eller over- 11 febr.
late til born under 15 år all slag tobakk, piper eller anna
som vert brukt ved nyting av tobakk.

Politiet (lensmannen) kan take slike ting frå born.

Born under 15 år kan ein late få tobakk når dei hev
med setel, dagsett og underskriven av vaksen person som
er kjend av den som let frå seg tobakken.

§ 9. Fårlege dyr må ikkje gå lause på offentleg veg.
Hundar som er sinte eller viser hug til å gjere åtak på folk
eller fe ved å gneldre, gøy eller renne mot dei, plikter eiga-
rane, eller dei som hev tilsyn med hundane, å halde i band
eller ha munnkorg på. Eigar eller styrar av hund plikter
å halde han burte frå kyrkje, kyrkjegard, gravplass og frå
kristelege møte. Politiet (lensmannen) kan gjeve nærare på-
legg um fårlege dyr.

§ 10. Ingen må på offentleg veg på umkring eller stelle
seg upp og spele, vise fram konstar eller liknande utan løyve
frå politiet (lensmannen).

Offentlege framsyningar, konsertar eller andre tilskip-
ingar av kva slag det vere vil, som vert haldne av folk som
gjer seg ei næring av det, må ikkje haldast utan løyve frå
politiet (lensmannen).

Slikt løyve må berre gjevast til namngjeven, ansvarleg
person.

Tilskipingar i kyrkja er undantekne.

Alle utloger til å halde ro og orden skal tilskiparen
betale.

§ 11. Samkomor der det er dans, må ikkje haldast utan
løyve frå politiet (lensmannen), dersom det er tilgjenge for
ein uavgrensa krins av personar eller medlem av lag eller
liknande samskipnad.

Politiet (lensmannen) kan ved kvart slikt løyve fast-
setje dei vilkår han finn grunn til, millom anna tida når
samkoma skal vere slutt. Dersom det gjeng fyre seg noko
som skaper uorden, kan politiet (lensmannen) segja slutt
straks og gjeve dei som er til stades pålegg om å gå derifrå
i ro og sømd.

Samkomor av kva slag nemnast kan, skal alltid slutte
seinast kl. 2. Den som stend fyre samkoma, skal vise vekk
fulle folk og slike som uroar. Ingen hev lov til å trengje
eller snike seg inn på samkomor.

Politiet (lensmannen) i tenest hev alltid tilgjenge til
alle offentlege tilstellingar og samkomor med dans.

Alle utloger til politihjelp som trengst til å halde ro og
orden, skal betalast av tilskiparen.

11 febr. § 12. Den som gjer seg ei næring av slike tilskipingar som stend i § 10, skal, um det vert kravt, svara avgift til kommunekassa med upp til 20 % av bruttoinnkoma etter avgjerd av politiet (lensmannen) i kvart einskilt høve. Avgifta skal politiet (lensmannen), eller den han set til det, krevje inn.

Tilskipingar med velgjerdsfyremål er i alle høve fri avgift.

Formannskapet kann i tilfelle tvist avgjere saka og kann, når det finn grunn til det, fråfalle avgifta.

Kyrkjeconsertar er fri avgift. Likeeins religiøse tilstellingar.

§ 13. Brot på denne vedtekta vert straffa etter § 339, 2 i straffelova soframt brotet ikkje vert straffa etter andre eller strengare straffefyresegner.

§ 14. Denne politivedtekta tek til å gjelde same dag ho fær godkjenning, og politivedtekta for Sunnylvn herad av 15 juli 1902 sluttar å gjelde frå same dag.

febr. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925 har departementet i samhøve med lov nr. 2 frå 19 april 1899 um vern av born mot bruk av tobakk, stadfest vedtaket åt Tingvoll heradstyre, Møre fylke, i møte 26 januar 1935 um tobakksvedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. I Tingvoll herad er det forbode å selja tobakk til born under 15 år, anten no tobakken skal brukast av barnet sjølv eller andre. Eit barn kan likevel få kjøpt tobakk til vaksne, når det hev med seg ei skriftleg og dagsett fullmakt frå ein av foreldri eller fyresette og fullmakti segjer frå kor mykje kjøpet gjeld.

§ 2. Det er likeeins forbode å kjøpa tobakk i nokor form til bruk for born eller på oppmoding frå born under 15 år og å gjeva born tobakk som gåve, til lån, i byte eller som vedlerlag for arbeid eller personlege tenestor.

§ 3. Tenestemenn av politiet kann taka frå born under 15 år tobakk, pipe, munnstykke eller liknande som barnet bruker på offentleg veg eller plass, i lags- og samlingshus eller på andre offentlege stader. Desse ting skal gjevast til barnet sine foreldre eller fyresette, som samstundes fær melding um det som er gjort.

§ 4. Brot på desse fyresegner vert straffa i samhøve med § 339 punkt 2 i straffelovi.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11 febr.

I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 40, jfr. kongelig resolusjon av 21 mars 1906 punkt 2, har Landbruksdepartementet under 11 februar 1935 fastsatt følgende bestemmelser vedrørende merkning av alle til laks- og sjørrettfiske innrettede faststående bundne redskaper som benyttes innen Sør-Helgeland fiskeridistrikt, Nordland fylke:

1. Alle til laks- eller sjørrettfiske innrettede, faststående bundne redskaper som benyttes innen Sør-Helgeland fiskeridistrikt, skal under bruken være merket med eierens navn eller merke på den måte som det av fiskeristyret nærmere bestemmes.

2. Overtredelse av denne bestemmelse eller av forskrifter utferdiget i medhold av denne bestemmelse er belagt med straff.

3. Denne bestemmelse trer i kraft 14 april 1935 og blir gjeldende inntil videre.

Lov om forandring i skattelov for landet 15 febr.
av 18 august 1911. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 8 februar 1935 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 31. Fullmektig for utlending eller utenlandsk selskap eller innretning, der i nogen kommune her i riket driver nogen virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er personlig ansvarlig for de ilignede skatter.

Ved ligning av medlemmer av de i § 20, annet ledd, omhandlede selskaper er selskapet ansvarlig for skatten, hvis denne ikke kan erholdes hos medlemmene. Lignes et medlem av formue og inntekt både i og utenfor selskapet, omfatter dette ansvar alene en så stor del av medlemmets formues- og inntektsskatt, som efter en forholdsmessig fordeling faller på formuen og inntekten i selskapet.

Her i riket hjemmehørende selskaper og innretninger som yder godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende til i utlandet hjemmehørende mottager (§ 15, bokstav c, og § 23, annet ledd), er ansvarlige for skatt som ilignes denne av den ydede godtgjørelse m. v.

Når skatt betales av nogen, der efter nærværende paragraf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sitt utlegg

15 febr. dekket av den skattepliktige og i tilfelle tilbakeholde eller
Nr. 1. avkorte dette i hvilket som helst beløp, som han er den skattepliktige skyldig.

§ 110, første ledd. Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende skatteopkrever i 4 like store terminer 1 september, 1 november, 1 mars og 1 mai i skatteåret. Skattebeløp under kr. 100, men ikke under kr. 40 innbetales 1 september og 1 mars, hver gang med en halvdel. Skattebeløp under kr. 40 innbetales i sin helhet 1 september. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse blev kunngjort. Betales en termin ikke ved forfallstid, anses senere terminer samtidig forfalt til betaling.

§ 111. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han i alt har å utrede, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 procent for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00 delelige beløp. Hvis en termin forfaller til betaling på grunn av manglende betaling av en tidligere termin (§ 110, femte punktum), svares dog ikke renter før fra den tid, terminen ved riktig skattebetaling skulde være erlagt.

Herredstyret kan bestemme, at der av skatter til herredet, som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal erlegges inntil 1 pct. rente for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Renteplikten kan begrenses til skattebeløp over en viss størrelse. For eiendomsskatt til herredet kan dog sådan renteplikt kun bestemmes, forsåvidt opkrevingen ikke skjer ved skattefogden.

Er skatt under innfordring ved trekk overensstemmende med § 114, kreves ikke renter som i nærværende paragraf omhandlet for den tid trekket pågår og heller ikke for et tidsrum av inntil 2 måneder før trekk blir iverksatt eller under avbrytelse av trekket. Den her nevnte fritagelse for å svare renter gjelder dog ikke ut over skatteåret. Fra og med dettes utløp beregnes renter efter de almindelige regler.

For skatt til kommunen fra rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper gjelder de regler om rente som i henhold til første ledd er gjeldende for statsskatten.

§ 113, første ledd. De i nærværende lov omhandlede skatter — herunder innbefattet hvad der pliktes utredet ifølge efterligning (§§ 121 og 122) og omberegning (§ 123) —

kan tillikemed påløpne renter og omkostninger i mangel av 15 febr. betaling inndrives ved utpantning. Inndrivelse ved utpantning kan også skje hos den, som efter §§ 31, 32 og 114 er ansvarlig for skatten. Utpantningsretten vedvarer, inntil skattekravet bortfaller ved foreldelse. For skatt, ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap, tilligger utpantningsretten den kommune hvor ligningsansettelsene er foretatt. Nr. 1.

§ 114.

- 1) Skatter av formue og inntekt efter denne lov kan, i tilfelle med påløpne renter og omkostninger, kreves trukket i:

- a) lønn i offentlige eller private tjenesteforhold,
- b) annen godtgjørelse i penger for arbeide i annens tjeneste, herunder også provisjon, honorar, tantième eller lignende,
- c) terminer av pensjoner, livrenter og lignende inntekter (dog ikke føderåd).

Skatt ilignet hjemmeværende barn, som arbeider i foreldrenes bedrift, kan opkreves hos foreldrene.

- 2) Skattetrekk settes i verk ved at det i anbefalt brev eller på annen betryggende måte gis vedkommende arbeidsgiver, eller den som på arbeidsgiverens vegne utbetaler lønnen eller arbeidsfortjenesten m. v. pålegg om å avholde trekkbeløpet ved utbetalingen. Pålegg som her nevnt kan for kommuneskattens vedkommende gis direkte til arbeidsgiveren også i tilfelle av at denne hører hjemme i en annen kommune. Trekket stanses ved at skattebeløpet eller den gjenværende del av dette, i tilfelle med påløpne renter og omkostninger, betales til vedkommende skatteopkrever.
- 3) Nærmere regler om trekkordningens gjennomførelse gis av Kongen. I disse regler inntas også anvisninger om trekkets størrelse i forhold til inntekten. Det må alltid påses at det blir så meget igjen av lønnen etc. at det — i tilfelle sammen med skattyderens øvrige inntekt — er tilstrekkelig til nødtørfdig livsophold for skyldneren med familie.
- 4) Ved utpantning for personlige skatter efter denne lov kan utlegg tas i uoptjent lønn eller arbeidsfortjeneste som i paragrafens første ledd nevnt. Reglene om skattetrekk blir i så fall å følge.
- 5) Når 5 år er forløpet fra utgangen av det budgettår som skatten er utlignet for, bortfaller adgangen til å trekke i lønn efter pålegg eller utpantning.

- 15 febr. Nr. 1. 6) Når pålegg om skattetrekk er gitt vedkommende arbeidsgiver eller kasserer, er denne under personlig ansvar forpliktet til overensstemmende med de i pålegget gitte forskrifter å trekke skattebeløpet og innsende dette til vedkommende skatteopkrever. De trukne beløp kan kreves innsendt til denne måneds-eller kvartalsvis, ledsaget av fornøden spesifikasjon. Av beløp som ikke er innsendt innen fastsatt frist, svares renter som bestemt i medhold av § 111, første ledd.
- 7) Beløp som er trukket skal, inntil de sendes, holdes avsondret i særskilt kasse eller innsatt på separatkonto i bank.
- 8) Pålegg om innfordring gjennom arbeidsgiver kan også gis for sådanne tjenesteforhold hvor den som utfører tjenesten selv innkasserer sin godtgjørelse (provisjon, drikkepengar og lignende) i forbindelse med innkassering av vedkommende salgsbeløp, premie o. s. v. Den som oppebærer sin godtgjørelse på denne måte er pliktig til overensstemmende med pålegget å medta trekkbeløpet, når han gir arbeidsgiveren oppgjør for hvad han har innkassert for denne, og arbeidsgiveren har under personlig ansvar å påse at dette gjennomføres. For øvrig kommer foranstående regler om skattetrekk til anvendelse.
- 9) Ved innfordring efter denne paragraf er skatt til stat og kommune for samme skatteår like berettiget og kan kreves trukket samtidig innen rammen av de almindelige skattetrekkssatser uten hensyn til tiden for pålegget. Fra og med budgettåret 1938—39 har krav på skatt for det løpende budgettår fortrinsrett til skattetrekk fremfor krav på skatt for tidligere år. Fortrinsretten varer til trekkordre for det efterfølgende år er mottatt. Ellers dekkes det skattekrav først for hvilket det først er gitt pålegg om trekk.
- 10) Den som inntar i sin tjeneste nogen som kan bli gjensstand for trekk eller innfordring av skatt overensstemmende med denne paragraf, plikter innen 8 dager efter inntagelsen å gi melding om denne til herredskassereren og lensmannen i det distrikt hvor tjenestemannen opgir å være skattepliktig for vedkommende år. På samme måte sendes melding når tjenesten fratredes. Nærmere regler om meldeplikten gis av Kongen.
- § 115. Når mann og hustru efter § 16 er lignet under ett for begges samlede formue og inntekt, uten at skatten er fordelt mellom dem, kan der ved utpantning tas utlegg så vel i gjenstander der er felleseie, som i ektefellenes mulige særeiemidler. Dog kan utlegg for den under ett ilignede

skatt ikke tas i gjenstander tilhørende hustruens særeeie, for- 15 febr.
såvidt dette alene omfatter midler, som efter herredstyrets Nr. 1.
bestemmelse (§ 74, annet ledd) er fritatt for beskatning. Hvor
hjemneværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn)
efter samme paragraf er lignet under ett med foreldrene, kan
tas utlegg også i barnets renteinntekter, forsåvidt de tilflyter
foreldrene.

Når nogen, der er ilignet skatt, akter å utvandre fra
riket, plikter han ikke blott å erlegge allerede forfalne skatte-
beløp, men har også, forinnen han avreiser, å betale eller
stille sikkerhet for erleggelsen av skatt, der ved dette tidspunkt
ennu ikke er forfallen til betaling. Foreligger der omsten-
digheter, der godtgjør eller gjør det sannsynlig, at den skatte-
pliktige vil utvandre uten å iakta, hvad der således påhviler
ham, kan vedkommende skatteopkrever gjennom politiet ned-
legge forbud mot at den skattepliktige forlater landet.

§ 119. Arbeidsgiver, bestyrer eller kasserer, som und-
later å holde beløp som er trukket i medhold av § 114 av-
sondret i særskilt kasse eller innsatt på separatkonto i bank
eller som undlater tross pålegg å innbetale sådanne beløp,
straffes med bøter, forsåvidt forholdet ikke går inn under
nogen strengere straffebestemmelse. Straff for undlatelse av
å holde trukne beløp avsondret eller innsatt i bank kommer
dog ikke til anvendelse dersom beløpet allikevel i rett tid
innbetales til skatteopkreveren.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1935.

Adgangen til å trekke i lønn bortfaller ikke som følge
av denne lov for skatter utlignet for tidligere budgettår, før
minst 1 år er forløpet fra lovens ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 15 februar 1935.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandring i skattelov for byene 15 febr.
av 18 august 1911. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 8
februar 1935 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18
august 1911 skal herefter lyde således:

15 febr. § 26. Fullmektig for utlending eller utenlandsk selskap
Nr. 2. eller innretning, der i nogen kommune her i riket driver
nogen virksomhet, som er gjenstand for beskatning, er per-
sonlig ansvarlig for de ilgnede skatter.

Ved ligning av medlemmer av de i § 15, annet ledd, om-
handlede selskaper er selskapet ansvarlig for skatten, hvis
denne ikke kan erholdes hos medlemmene. Lignes et med-
lem av formue og inntekt både i og utenfor selskapet, om-
fatter dette ansvar alene en så stor del av medlemmets for-
mues- og inntektsskatt, som efter en forholdsmessig forde-
ling faller på formuen og inntekten i selskapet.

Her i riket hjemmehørende selskaper og innretninger
som yder godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende til i
utlandet hjemmehørende mottager (§ 10, bokstav c, og § 18,
annet ledd), er ansvarlige for skatt som ilignes denne av den
ydede godtgjørelse m. v.

Når skatt betales av nogen, der efter nærværende para-
graf er ansvarlig for samme, kan denne forlange sitt utlegg
dekket av den skattepliktige og i tilfelle tilbakeholde eller
avkorte dette i hvilket som helst beløp, som han er den skatte-
pliktige skyldig.

§ 102, første ledd. Formues- og inntektsskatten til sta-
ten innbetales til vedkommende skatteopkrever i 4 like store
terminer 1 september, 1 november, 1 mars og 1 mai i skatte-
året. Skattebeløp under kr. 100, men ikke under kr. 40 inn-
betales 1 september og 1 mars, hver gang med en halvdel.
Skattebeløp under kr. 40 innbetales i sin helhet 1 september.
Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er
hengått 4 uker fra den dag, da skattemynders utleggelse blev
kunngjort. Betales en termin ikke ved forfallstid, anses
senere terminer samtidig forfalt til betaling.

§ 103. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten
senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han
i alt har å utrede, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge
sådan rente som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn
1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet
fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Ved renteberegningen
avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00
delelige beløp. Hvis en termin forfaller til betaling på grunn
av manglende betaling av en tidligere termin (§ 102, femte
punktum), svares dog ikke renter før fra den tid, terminen
ved riktig skattebetaling skulde være erlagt.

Bystyret kan bestemme, at der av skatter til bykommu-
nen som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal
erlegges inntil 1 pct. rente for hver måned eller del av må-
ned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer.

Renteplikten kan begrenses til skattebeløp over en viss størrelse. 15 febr.
Nr. 2.

Er skatt under innfordring ved trekk overensstemmende med § 106, kreves ikke renter som i nærværende paragraf omhandlet for den tid trekket pågår og heller ikke for et tidsrum av inntil 2 måneder før trekk blir iverksatt eller under avbrytelse av trekket. Den her nevnte fritagelse for å svare renter gjelder dog ikke ut over skatteåret. Fra og med dettes utløp beregnes renter etter de almindelige regler. For skatt til kommunen fra rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper gjelder de regler om rente som i henhold til første ledd er gjeldende for statsskatten.

§ 105, første ledd. De i nærværende lov omhandlede skatter — herunder innbefattet hvad der pliktes utredet ifølge efterligning (§§ 113 og 114) og omberegning (§ 115) — kan tillikemed påløpne renter og omkostninger i mangel av betaling inndrives ved utpantning. Inndrivelse ved utpantning kan også skje hos den, som efter §§ 26, 27 og 106 er ansvarlig for skatten. Utpantningsretten vedvarer, inntil skattekravet bortfaller ved foreldelse. For skatt ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap, tilligger utpantningsretten den kommune hvor ligningsansettelsene er foretatt.

§ 106.

- 1) Skatter av formue og inntekt etter denne lov kan, i tilfelle med påløpne renter og omkostninger, kreves trukket i:
 - a) lønn i offentlige eller private tjenesteforhold,
 - b) annen godtgjørelse i penger for arbeide i annens tjeneste, herunder også provisjon, honorar, tantième eller lignende,
 - c) terminer av pensjoner, livrenter og lignende inntekter (dog ikke føderåd).

Skatt ilignet hjemmeværende barn, som arbeider i foreldrenes bedrift, kan opkreves hos foreldrene.

- 2) Skattetrekk settes i verk ved at det i anbefalt brev eller på annen betryggende måte gis vedkommende arbeidsgiver eller den som på arbeidsgiverens vegne utbetaler lønnen eller arbeidsfortjenesten m. v., pålegg om å avholde trekkbeløpet ved utbetalingen. Pålegg som her nevnt kan for kommuneskattens vedkommende gis direkte til arbeidsgiveren også i tilfelle av at denne hører hjemme i en annen kommune. Trekket stanses ved at skattebeløpet eller den gjenværende del av dette, i til-

15 febr.
Nr. 2.

felle med påløpne renter og omkostninger, betales til vedkommende skatteopkrever.

- 3) Nærmere regler om trekkordningens gjennomførelse gis av Kongen. I disse regler inntas også anvisninger om trekkets størrelse i forhold til inntekten. Det må alltid påses at det blir så meget igjen av lønnen etc. at det — i tilfelle sammen med skattyderens øvrige inntekt — er tilstrekkelig til nødtørftig livsopphold for skyldneren med familie.
- 4) Ved utpantning for personlige skatter efter denne lov kan utlegg tas i uoptjent lønn eller arbeidsfortjeneste som i paragrafens første ledd nevnt. Reglene om skattetrekk blir i så fall å følge.
- 5) Når 5 år er forløpet fra utgangen av det budgettår som skatten er utlignet for, bortfaller adgang til å trekke i lønn efter pålegg eller utpantning.
- 6) Når pålegg om skattetrekk er gitt vedkommende arbeidsgiver eller kasserer, er denne under personlig ansvar forpliktet til overensstemmende med de i pålegget gitte forskrifter å trekke skattebeløpet og innsende dette til vedkommende skatteopkrever. De trukne beløp kan kreves innsendt til denne måneds- eller kvartalsvis, ledsaget av fornøden spesifikasjon. Av beløp som ikke er innsendt innen denne tid, svares renter som bestemt i medhold av § 103, første ledd.
- 7) Beløp som er trukket skal, inntil de sendes, holdes avsondret i særskilt kasse eller innsatt på separatkonto i bank.
- 8) Pålegg om innfordring gjennom arbeidsgiver kan også gis for sådanne tjenesteforhold hvor den som utfører tjenesten, selv innkasserer sin godtgjørelse (provisjon, drikkepengar og lignende) i forbindelse med innkassering av vedkommende salgsbeløp, premie o. s. v. Den som oppebærer sin godtgjørelse på denne måte er plikt til overensstemmende med pålegget å medta trekkbeløpet, når han gir arbeidsgiveren oppgjør for hvad han har innkassert for denne, og arbeidsgiveren har under personlig ansvar å påse at dette gjennomføres. For øvrig kommer foranstående regler om skattetrekk til anvendelse.
- 9) Ved innfordring efter denne paragraf er skatt til stat og kommune for samme skatteår like berettiget og kan kreves trukket samtidig innen rammen av de almindelige skattetrekkssatser uten hensyn til tiden for pålegget. Fra og med budgettåret 1938—39 har krav på skatt for det løpende budgettår fortrinsrett til skattetrekk fremfor

krav på skatt for tidligere år. Fortrinsretten varer til 15 febr. trekkordre for det efterfølgende år er mottatt. Ellers Nr. 2. dekkes det skattekrav først for hvilket det først er gitt pålegg om trekk.

- 10) Den som inntar i sin tjeneste nogen som kan bli gjenstand for trekk eller innfordring av skatt overensstemmende med denne paragraf, plikter innen 8 dager efter inntagelsen å gi melding om denne til kommunens kerner eller kasserer og statens skatteopkrever i det distrikt hvor tjenestemannen opgir å være skattepliktig for vedkommende år. På samme måte sendes melding når tjenesten fratredes. Nærmere regler om meldeplikten gis av Kongen.

§ 107. Når mann og hustru efter § 11 er lignet under ett for begges samlede formue og inntekt, uten at skatten er fordelt mellem dem, kan der ved utpantning tas utlegg så vel i gjenstander, der er felleseie, som i ektefellenes mulige særreiemidler. Dog kan utlegg for den under ett ilignede skatt ikke tas i gjenstander tilhørende hustruens særreie, forsåvidt dette alene omfatter midler som efter bystyrets bestemmelse (§ 67, annet ledd) er fritatt for beskatning. Hvor hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) efter samme paragraf er lignet under ett med foreldrene, kan tas utlegg også i barnets renteinntekter, forsåvidt de tilflyter foreldrene.

Når nogen, der er ilignet skatt, akter å utvandre fra riket, plikter han ikke blott å erlegge allerede forfalne skattebeløp, men har også, forinnen han avreiser, å betale eller stille sikkerhet for erleggelsen av skatt, der ved dette tidspunkt ennå ikke er forfallen til betaling. Foreligger der omstendigheter, der godtgjør eller gjør det sannsynlig, at den skattepliktige vil utvandre uten å iakttå, hvad der således påhviler ham, kan vedkommende skatteopkrever gjennem politiet nedlegge forbud mot, at den skattepliktige forlater landet.

§ 111. Arbeidsgiver, bestyrer eller kasserer, som undlater å holde beløp som er trukket i medhold av § 106, avsondret i særskilt kasse eller innsatt på separatkonto i bank eller som undlater tross pålegg å innbetale sådanne beløp, straffes med bøter, forsåvidt forholdet ikke går inn under nogen strengere straffebestemmelse. Straff for undlatelse av å holde trukne beløp avsondret eller innsatt i bank kommer dog ikke til anvendelse dersom beløpet allikevel i rett tid innbetales til skatteopkreveren.

15 febr.

II.

Nr. 2.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1935.

Adgangen til å trekke i lønn bortfaller ikke som følge av denne lov for skatter utlignet for tidligere budgettår, for minst 1 år er forløpet fra lovens ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 15 februar 1935.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

15 febr.

Nr. 3.

Lov om forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 8 februar 1935 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 69. Til behandling av selvangivelser kan i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 3 medlemmer, der velges av herredstyret. Rådets medlemmer kan tas i eller utenfor ligningsnevnden. Hvor fast forretningsfører for ligningsvesenet er ansatt, kan denne beskikkes som det ene medlem av rådet. Rådets formann velges av herredstyret, som tillike velger så mange varamenn, som der er medlemmer. Ved vedtekt, stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement, kan herredstyret bestemme, at antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten formannen.

Medlemmene innsender til herredstyret skriftlig forsikring på ære og samvittighet om å ville bevare taushet angående, hvad de i sin stilling måtte erfare om nogens formues- og inntektsforhold, samt om å ville utføre sitt hverv upartisk efter beste skjønn og overbevisning.

Med hensyn til medlemmenes funksjonstid og gjenvalg gjelder det samme, som er foreskrevet for ligningsnevnden.

Ordningen av rådets virksomhet i forhold til ligningsnevnden utenfor, hvad der herom er bestemt i nærværende lov, fastsettes av herredstyret under Riksskattestyrets godkjenning.

I distrikter, hvor der ikke er opprettet ligningsråd, oppnevner herredstyret årlig et utvalg på minst 3, høist 5 med-

lemmer til foreløbig behandling av selvangivelser og næringsopgaver. Blandt dette utvalgs medlemmer velges i så fall nevndens formann, som også blir formann i utvalget. Almindelige regler for utvalgets arbeide fastsettes av Riksskattestyret. 15 febr. Nr. 3.

Herredstyret kan bestemme at medlemmene av ligningsrådet eller det i foregående ledd omhandlede utvalg tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

§ 87. I distrikter, hvor en større del av befolkningen er fraværende på fiske i den tid, da ligningen efter nærværende lovs regler skulde foretas, kan herredstyret, når fylkesskattestyret og vedkommende regjeringsdepartement deri samtykker, bestemme, at ligningsarbeidet henlegges til en senere årstid.

Hvor sådan bestemmelse er fattet, skal selvangivelser og næringsopgaver, så snart de innkommer, undergis en foreløbig granskning av ligningsrådet eller, hvor sådant ikke er opprettet, av det utvalg som er opnevnt overensstemmende med § 69, næstsiste ledd. Rådet eller utvalget har å avgi de i § 82, tredje og fjerde ledd, omhandlede opgaver. Hvis de pågjeldende ansettelse senere forandres, blir beriktigede opgaver å meddele. Ligningen må under enhver omstendighet være tilendebragt innen 15 november i skatteåret.

§ 97. Fylkesskattestyret er den øverste ligningsinstans innen fylket.

Fylkesskattestyret består av fylkesmannen som formann, skatteinspektøren som næstformann og 4 andre medlemmer som fylkestinget velger blandt personer som er bosatt i fylkeskommunen. Valget gjelder for 4 år, og hvert annet år trer 2 medlemmer ut, første gang efter loddtrekning. Hver gang velges tillike 4 varamenn.

Fylkesskattestyret tiltredes av et medlem valgt blandt fylkets skattepliktige byinnvånere. Hvor der innen fylket kun finnes én by, velges dette medlem av dennes kommunestyre; hvor der er flere byer, velges der for disse et felles medlem i et møte av byenes ordførere og viceordførere, sammenkalt og bestyrt av fylkesmannen. For dette medlem velges samtidig en eller to varamenn. Faller ved valget stemmetallet like på flere personer, avgjøres det ved omvalg, eller, hvis dette ikke leder til noget resultat, gjennom loddtrekning, hvem der skal anses valgt. Valget gjelder for 4 år.

Derhos tiltredes fylkesskattestyret for hvert skattedistrikt av et av distriktets kommunestyre årlig valgt medlem, forsåvidt det blir spørsmål om forandring i vedkommende distrikts ligning.

Valgte medlemmer av fylkesskattestyret og varamenn

15 febr. kan gjenvelges, men har rett til å undslå sig for gjenvalg Nr. 3. for de påfølgende 4 år, når de har gjort tjeneste som medlemmer av styret i 4 sammenhengende år.

Medlemmer av fylkesskattestyret tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse i overensstemmelse med lov av 25 juni 1926 nr. 1.

For hvert fylke beskikker Kongen en skatteinspektør. Denne forestår fylkesskattestyrets kontor, fører tilsyn med de underordnede ligningsinstansers arbeide og må for øvrig rette sig efter instruks, som utferdiges av Riksskattestyret.

Fylkesskattestyret er berettiget til å erholde godtgjort utgifter til lønnet medhjelp og til kontorutgifter.

Fylkesskattestyret antar en eller, hvor forholdene måtte gjøre det nødvendig, flere personer med kyndighet i førelse av jordbruksregnskaper. Disse personer gjennomgår, i almindelighet sammen med en eller to representanter for vedkommende distrikts ligningsmyndigheter, de jordbruksregnskaper og etter fylkesskattestyrets bestemmelse næringsopgaver vedkommende jordbruk som er inngitt i fylkets skattedistrikter og avgir uttalelse om disse til veiledning for ligningsmyndighetene. De kontrollerer også beregningen av inntektsprocenten for jordbruk.

Fylkesskattestyret antar en — eller hvor forholdene måtte gjøre det nødvendig — flere personer med kyndighet i ligningsmessig regnskapsrevisjon. Disse revisorer gjennomgår efter fylkesskattestyrets anvisning hvert år de inngitte selvangivelser med årsregnskap fra de regnskapspliktige i bestemte skattedistrikter og foretar likeledes hvor andragende derom foreligger fra vedkommende ligningsnevnd (-råd) til fylkesskattestyret, eller, når det begjæres av Riksskattestyret, regnskapsgjennomgåelse også i andre distrikter.

Så vel antagelse som opsigelse av de i niende og tiende ledd omhandlede revisorer må godkjennes av Finansdepartementet.

De i nærværende paragraf omhandlede revisorers godtgjørelse fastsettes av departementet efterat fylkesskattestyrets uttalelse er innhentet og utredes av staten. De nærmere forskrifter angående revisorenes virksomhet utferdiges av Riksskattestyret efter at fylkesskattestyret har hatt anledning til å uttale sig. Angående godtgjørelse til staten for særskilt begjærte regnskapsgjennomgørelser treffes bestemmelse av Finansdepartementet.

§ 100, femte ledd. Enhver skattyder er forpliktet til å innsende sådanne opgjør eller gjenparter av opgjør som omhandlet i § 63, første ledd, og meddele andre opplysninger

om sine formues- og inntektsforhold, når fylkesskattestyrets formann eller skatteinspektøren begjærer det, samt til på forlangende å gi nogen av styret eller dets formann dertil be- 15 febr.
myndiget adgang til eftersyn av sine regnskapsbøker. Efter- Nr. 3.
kommes ikke begjæringen, har vedkommende tapt sin klage-
rett (§ 105 nr. 4).

§ 102. Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret be-
stemmer det, et eller flere av dets øvrige medlemmer har ad-
gang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede lig-
ningsinstanser og disses utvalg og i forhandlingene ved deres
møter, dog uten stemme. Det samme gjelder de i § 97, niende
og tiende ledd, omhandlede regnskapskontrollører.

Skatteinspektøren er berettiget til under nærvær ved et
ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte
ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell.
Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt
kontor.

§ 103. Når det finnes tjenlig, kan vedkommende regje-
ringsdepartement efter innhentet uttalelse fra Riksskatte-
styret bestemme:

- a. At fylkesskattestyrets faste medlemmer og formennene i
samt forretningsførerene ved ligningsnevndene og lig-
ningsrådene i det hele distrikt eller deler derav under
ledelse av fylkesskattestyrets formann eller skatteinspek-
tøren skal avholde møter innen ligningen påbegynnes,
eller efterat den er avsluttet, for å overlegge angående
den fremgangsmåte, som ved ligningen bør bli å iakttå,
navnlig i øjemed å opnå den størst mulige likhet i inn-
tekts- og formuesansettelsene.
- b. At to eller flere fylkesskattestyre skal tre sammen for
å pleie overlegninger angående skatteligningsforholdene
i deres distrikter og derom avgi innberetning til departe-
mentet.

På reiser til de under bokstav a omhandlede møter til-
kommer ligningsnevndenes formenn og forretningsførere
skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt.

§ 106, femte ledd. Feil ved enkelte skattyderes ligning
kan Riksskattestyret rette eller påby rettet også uten at der
foreligger klage. Rettelse kan ikke foretas senere enn 3 år
regnet fra utgangen av det pågjeldende inntektsår. Før for-
høielse foretas, må der gis skattyderen og ligningsnevnden
(-rådet) anledning til å uttale sig. Når skattyderen innen
forannevnte frist er varslet av Riksskattestyret om at hans
ligning er optatt til undersøkelse med rettelse for øie, kan
rettelsen skje også efter fristens utløp.

15 febr.

II.

Nr. 3.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 15 februar 1935.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

15 febr.

Nr. 4.

Lov om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 8 februar 1935 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 62. Til behandling av selvangivelser skal i hvert skattedistrikt opprettes et ligningsråd bestående av 3 medlemmer, der velges av bystyret. Rådets medlemmer kan tas i eller utenfor ligningsnevnden. Hvor fast forretningsfører for ligningsvesenet er ansatt, kan denne beskikkes som det ene medlem av rådet. Rådets formann velges av bystyret, som tillike velger så mange varamenn, som der er medlemmer. Ved vedtekt stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement kan bystyret bestemme, at antallet av medlemmer skal være inntil 6 foruten formannen.

Medlemmene innsender til bystyret skriftlig forsikring på ære og samvittighet om å ville bevare taushet angående, hvad de i sin stilling måtte erfare om nogens formues- og inntektsforhold, samt om å ville utføre sitt hverv upartisk efter beste skjønn og overbevisning.

Med hensyn til medlemmenes funksjonstid og gjenvalg gjelder det samme, som er foreskrevet for ligningsnevnden.

Ordningen av rådets virksomhet i forhold til ligningsnevnden utenfor, hvad der herom er bestemt i nærværende lov, fastsettes av bystyret under Riksskattestyrets godkjennelse.

Bystyret kan bestemme at ligningsrådets medlemmer tilstås godtgjørelse for sitt arbeide.

Hvor det i medhold av § 61 bestemmes at ligningsarbeidet delvis skal foregå særskilt for forskjellige distrikter av byen, kan det også bestemmes, at der skal være særskilt ligningsråd i hvert av disse.

§ 89. Fylkesskattestyret er den øverste ligningsinstans 15 febr.
innen fylket. Nr. 4.

Fylkesskattestyret består av fylkesmannen som formann, skatteinspektøren som næstformann og 4 andre medlemmer som fylkestinget velger blandt personer som er bosatt i fylkeskommunen. Valget gjelder for 4 år, og hvert annet år trer 2 medlemmer ut, første gang efter loddtrekning. Hver gang velges tillike 4 varamenn.

Fylkesskattestyret tiltredes av et medlem valgt blandt fylkets skattepliktige byinnvånere. Hvor der innen fylket kun finnes én by, velges dette medlem av dennes kommunestyre; hvor der er flere byer, velges der for disse et felles medlem i et møte av byenes ordførere og viceordførere sammenkalt og bestyrt av fylkesmannen. For dette medlem velges samtidig en eller to varamenn. Faller ved valget stemmetallet like på flere personer, avgjøres det ved omvalg eller hvis dette ikke leder til noget resultat, gjennom loddtrekning, hvem der skal anses valgt. Valget gjelder for 4 år.

Derhos tiltredes fylkesskattestyret for hvert skattedistrikt av et av distriktets kommunestyre årlig valgt medlem, forsåvidt der blir spørsmål om forandring i vedkommende distrikts ligning.

I Oslo og Bergen består fylkesskattestyret foruten av fylkesmannen, som er styrets formann, av 4 for 4 år ad gangen blandt byens skattepliktige innvånere av bystyret valgte medlemmer, blandt hvilke hvert annet år fratrer de to medlemmer, som har fungert lengst. Hvert annet år velges tillike 4 varamenn for 2 år ad gangen.

Valgte medlemmer av fylkesskattestyret og varamenn kan gjenvelges, men har rett til å undslå sig for gjenvalg for de påfølgende 4 år, når de har gjort tjeneste som medlemmer av styret i 4 sammenhengende år.

Medlemmer av fylkesskattestyret tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse i overensstemmelse med lov av 25 juni 1926 nr. 1.

For hvert fylke, undtagen Oslo og Bergen, beskikker Kongen en skatteinspektør. Denne forestår fylkesskattestyrets kontor, fører tilsyn med de underordnede ligningsinstansers arbeide og må for øvrig rette sig efter instruks, som utferdiges av Riksskattestyret.

Fylkesskattestyret er berettiget til å erholde godtgjort utgifter til lønnet medhjelp og til kontorutgifter.

§ 92, femte ledd. Enhver skattyder er forpliktet til å innsende sådanne opgjør eller gjenparter av opgjør, som omhandlet i § 55, første ledd, og meddele andre opplysninger

15 febr. om sine formues- og inntektsforhold, når fylkesskattestyrets Nr. 4. formann eller skatteinspektøren begjærer det, samt til på forlangende å gi nogen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til eftersyn av sine regnskapsbøker. Efterkommes ikke begjæringen, har vedkommende tapt sin klagerett (§ 97 nr. 3).

§ 94. Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret bestemmer det, et eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme.

Skatteinspektøren er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få sig forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmaterialet innsendt til sitt kontor.

§ 95. Når det finnes tjenlig, kan vedkommende regjeringsdepartement efter innhentet uttalelse fra Riksskattestyret bestemme:

a. At fylkesskattestyrets faste medlemmer og formennene i samt forretningsførerene ved ligningsnevndene og ligningsrådene i det hele distrikt eller deler derav under ledelse av fylkesskattestyrets formann eller skatteinspektøren skal avholde møter innen ligningen påbegynnes, eller etterat den er avsluttet, for å overlegge angående den fremgangsmåte, som ved ligningen bør bli å iakta, navnlig i øiemed å opnå den størst mulige likhet i inntekts- og formuesansettelsene.

b. At to eller flere fylkesskattestyrer skal tre sammen for å pleie overlegninger angående skatteligningsforholdene i deres distrikter og derom avgi innberetning til departementet.

På reiser til de under bokstav a omhandlede møter tilkommer ligningsnevndenes formenn og forretningsførere skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt.

§ 98, femte ledd. Feil ved enkelte skattyderes ligning kan Riksskattestyret rette eller påby rettet også uten at der foreligger klage. Rettelse kan ikke foretas senere enn 3 år regnet fra utgangen av det pågjeldende inntektsår. Før forhøielse foretas, må der gis skattyderen og ligningsnevnden (-rådet) anledning til å uttale sig. Når skattyderen innen forannevnte frist er varslet av Riksskattestyret om at hans ligning er optatt til undersøkelse med rettelse for øie, kan rettelsen skje også efter fristens utløp.

II.

15 febr.
Nr. 4.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 15 februar 1935.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

15 febr.

- I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal dyrelivet i et område i Nordmarka, Vestre Aker, være fredet mot ødeleggelse eller skade av ethvert slags.

Området begrenses av Maridalsvatnets vestbredd i øst, av Skjersjøelva og Skjersøen, Lørenseterbekken, østre og vestre Aurtjern i nord, av grensen mot Blindernskogen, Skjennungen skog og videre efter vestgrensen for Oslo kommunes skog i vest, og av sydgrensen for Oslo kommunes skog og Gaustad asyls skog til Maridalsvatnet i syd.

Innenfor dette område er det forbudt:

- 1) å drepe, skade eller forstyrre dyr,
- 2) å ødelegge eller røve reir, hi eller egg,
- 3) å gå med skytevåpen. Undtatt herfra er jaktpolitiet og jaktberettigede i nabofelter på vei til eller fra sine felter mot fremvisning av legitimasjonskort.
- 4) I tiden 15 april til 15 juli skal hunder føres i bånd innen området. Løse hunder som jager eller forstyrrer dyrelivet innbringes til Akers politi eller avlives på stedet av jaktpolitiet, såfremt de ikke kan innfanges.

De nærmere regler om fredningen og om felling av rovdyr som måtte vise sig nødvendig fastsettes av Østlandske kretsforening for naturfredning i Norge i samarbeide med Oslo og Aker kommuner og Gaustad asyl og godkjennes av Kirkedepartementet.

- II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsområdet.
- III. Kongelig resolusjon av 2 september 1932 om fredning av dyrelivet i nevnte område opheves.

Kongelig resolusjon.

15 febr.

Godkjennelse av vigsselformular for ordnede dissentermenigheter henlegges for fremtiden til

15 febr. Justisdepartementet, jfr. ekteskapsloven av 31 mai 1918 § 21 p. 2 og § 27.

15 febr. **Kongelig resolusjon.**

I telegrafverket anerkjennes «Telegrafverkets betjentforening i Oslo» efter lov av 6 juni 1933 nr. 12 § 3, jfr. § 2.

15 febr. **Kongelig resolusjon.**

I skibskontrollen anerkjennes «Skibskontrollens sjøkyndige tjenestemenns forening» efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3, jfr. § 2.

15 febr. **Kongeleg resolusjon.**

I. Med heimel i §§ 11 og 4 i lov frå 16 mai 1860 um helse-råd m. m., jfr. lov nr. 15 frå 6 juni 1930, og med heimel i § 3 i tuberkulose-lovi frå 8 mai 1900 vert stadfesting gjevi på vedtak av heradstyret for Ørsta herad, Møre fylke, i møte 9 mai 1934 um ålmenne helsefyresegner for heradet, epidemifyresegner og fyresegn um meldeplikt når tuberkuløse sjuke skifter bustad, med undantak av siste setning i § 8 nr. 8 um kommunal renovasjon, som går ut.

II. Dei ålmenne helsefyresegner som no gjeld for heradet, stadfeste ved kongeleg resolusjon frå 20 juli 1893, og epidemifyresegner, stadfeste ved kongeleg resolusjon frå 17 september 1900, vert sette ut or kraft frå den tid dei nye foresegnene tek til å gjelda.

Dei stadfeste nye fyresegner lyder so:

Helsefyresegner for Ørsta herad.

§ 1. Heradet skal inndelast i helsekrinsar med kvar sin tilsynsmann, som må veljast i fyrste helserådsmøte etter nytt val på heradsstyre. Tilsynsmennene skal kvar i sin krins sjå etter at desse fyresegner vert gjennomførde og etterlevde.

Um bygningsstellet.

§ 2. Den som vil byggje, flytte eller gjere større vølingsarbeid på hus (stovehus eller andre), må fyrr arbeidet vert sett igang melde frå til næraste medlem av helserådet og elles fylgje desse fyresegnene.

1) Avstanden millom stovebygna og matbu på den eine side og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjørfe på hi sida må ikkje vere mindre enn 8 meter.

2) Bygningane må setjast slik at det kann kome mest mogeleg sol inn i stove- og soverom, men det må ikkje ta burt sol-ljoset frå andre stovehus.

3) Matjorda må takast burt frå hustufta, som må vere turr 15 febr. og forsvarleg utgrøfta soleis at det sikrer både mot flaumvatn og grunnvatn. Grøftene skal gå så djupt som det er naudsynt for å få turr kjellar. Gardsrom og tun skal grøftast og jamnast til så det ikkje vert vass- eller søylepyttar.

4) Støvebygnad som skal vere varig bustad for folk må setjast på undermur av gråstein eller betong av minst 30 cm høgde over jorda. Undermuren må vere tett og der det ikkje er kjellar skal muren ha minst 2 trekkhol, kvart på minst 150 cm.² Desse trekkhol skal vere dekte av smågitra rist. Upp på grunnmuren skal leggjast isolasjonslag. Der det ikkje er kjellar må det vere minst 60 cm millom jordoverflata og golvet i fyrste høg. Golvet i fyrste høg må gjerast tett og trekkfritt. Der det ikkje er kjellar skal det vere dobbelt med turr fyll imillom.

5) I dei rom ein bur i og som ikkje hev skråtak, skal det vere minst 2,35 meter frå golv til loft. I rom med skråtak skal største høgde frå golv til loft vere minst 2,35 meter og minste høgde ikkje under 1,30 meter.

6) I alle bustadrom skal det vere høve til å late upp minst eit vindaug. I desse rom må vindaugsflata ikkje vere mindre enn $\frac{1}{10}$ av golvflata. Der ljostilhøva er sers laglege kann, når helserådet er samd i det, også ei mindre ljøsopning nyttast, likeeins kann ein krevje større ljøsopning der ljostilhøva er sers ulaglege.

§ 3. Reglane i § 2 gjeld for Ørsta herad med undantak av Ørstavik brandkommune der lov um bygningssellet og dei reglar og vedtektar gjeld som til kvar tid er fastsett i samhøve med denne lov.

§ 4. Vert kokeomn nytta i bustadrom må det lagast så at vasseimen vert førd ut i det frie. Ogso i eldre hus må det lagast so innan eit år frå den tid desse fyresegner er godkjende.

§ 5. Kjellarer skal vere turre, reine og luftige. Soframt det jamt vil setje seg vatn i ein kjellar, skal helserådet ha rett til å krevje sovore utgrøfting av grunnen, at kjellaren kan halde seg turr. Kjellaren skal ha vindauga eller annen opning, som kann brukast for tilføring av frisk luft.

For kjellarrom som skal brukast til bustad for folk, til handel eller verkstad skal desse fyresegner gjelde:

Høgda frå golv til loft skal vere minst 2,50 meter. Jordkanten på utsida av muren må ingen stader vere meir enn 1,25 meter høgare enn kjellargolvet. Murveggane skal utantil vere skilde frå jorda ved ei 60 cm breid luft- og ljøsgrav som skal gå minst 20 cm djupare enn kjellargolvet og vere godt avgrøfta.

Grunnen under sovorne kjellarrom skal vere vel avgrøfta

15 febr. og fyt med eit minst 20 cm tjukt lag av pukkein. Golvet skal vere dobbelt og fyllt med turr fyll. Det nedste golvet skal vere av eit vasstett to, t. d. asfalt, sement eller liknande. Det øvste skal vere eit minst 4 cm tjukt godt samanpøygdt tregolv.

Romet skal ha omn og friskluftventilasjon etter nærare fyresegn frå helserådet. Det skal ha minst eit vindauge som kann opnast. Av vindaugsflata må minst $\frac{2}{3}$ vere over jord-overflata og den skal vere minst $\frac{1}{10}$ av golvflata.

§ 6. Finn helserådet at bustad, møterom, arbeidsrom eller verkstad er skadelege for helse fordi dei har for lite ljøs eller frisk luft, er våtsame eller ureinslege, eller der er for mange menneskje i roma, kann helserådet forby dei brukte til dess veilone er retta.

§ 7. *Um privet, avfall og søpl.*

- 1) Kvart hus som det bur folk i skal ha privet. Privetet må ikkje stå nærare stovehus, matbu, ålmen veg eller sams privat veg enn 8 meter. Frå privetet må det ikkje kunne kome tilsig til nemnde stader eller hus eller til vasstak eller brunn der ein tek vatn til husbruk, til folk, fe eller verksemd der det vert tillaga, handsama eller umsett nærings- eller nyttingsmiddel.
- 2) Ved bygningar og stader der det jamt samlast mykje folk, t. d. faste utstillingsplassar, forsamlingshus, verkstader, hotell, møterom, skal det vere privet og urinstader serskilt for menn og kvinner og so store og soleis innreide som helserådet fastset i kvart høve.
- 3) Privet utanfor stovehus skal vere innreid med sementera bing eller tette stampar som er lette å tømme. Stampene skal stå på støypt underlag. Bingane skal tømast minst 2 gonger i året, stampene fyrr dei er $\frac{3}{4}$ fulle, og både stampar og bingar oftare om helserådet av sanitære grunnar krev det.

Der det kan valde stank eller andre sanitære vanskar for naboar, skal tøminga utom den vanlege tømning vår og haust berre verte gjort frå kl. 10 um kvelden til kl. 9 um morgonen, i vinterhalvåret til kl. 10.

Bingar og stampar skal jamt påfyllast strøy, jord, kalk eller liknande so det ikkje vert stank.

- 4) Med samtykje frå helserådet kan privet innreidast i eigen bygning eller i annan uthusbygning med mindre fråstand enn 8 meter frå stovehus, matbu eller veg eller inne i stovehus, soframt frostfritt vassklosett vert innreid eller privet med fluttbare stampar. Då skal desse reglane gjelde:

15 febr.

Det må ikkje kunne kome stank frå privetet til seterom, kjøken eller rom for matvarer. Privetet skal ha tette veggjer og dør som kann haldast godt att. Det skal ha avtrekkspipe frå under setet. Denne skal munne ut over taket på huset. Privetet skal ha minst eit vindauge som kann opnast til fri luft. Setet skal ha hengslelokk. Brukar ein fluttbare stampar, skal dei vere tette og stå på støypt tett underlag. Dei skal jamt påfyllast eit strøymiddel og so mykje at innhaldet vert dekt. Etter kvar tømning skal stampene reingjerast godt. Privetet skal alltid haldast reint. Inngongen må ikkje utan løyve frå helserådet takast direkte frå bustadrom, arbeidsrom eller rom for matvarer. Vassklosett kan likevel innreidast i bad med dør til soverom soframt det i badet er vindauge som kann opnast mot fri luft.

- 5) Lagar ein urinstader inne i stovehus, skal dei innreidast på same måten som klosettrom i stovehus. Lagar ein urinstader elles, skal ein fylgje dei nærare fyresegner frå helserådet. Urinstader skal ha avlaup til kloakk eller annan stad som er godkjend av helserådet. Dei skal haldast godt reine.

Med umsyn til stank og tilsig skal det same gjelde for urinstader som for privet.

- 6) For Ørstavik brandkommune gjeld desutan til kvar tid dei reglar og vedtekter som vert fastsett i samhøve med lov um bygningssellet.

Ogso for eldre privet kan helserådet gi påbod um endringar i samhøve med fyrenemnde reglar og vedtekter eller andre rådgjerdar som helserådet finn turvande mot stank og andre sanitære vanskar.

§ 8.

- 1) Sopl, boss eller anna avfall både frå bustader og verksemdar skal anten brennast, samlast i tette kassar med lokk, leggjast i kompost eller førast burt til stader som helserådet har tilvist til dette bruk. Brukar ein kassar, skal dei tømast og reingjerast fyrr dei vert heilt fulle og so ofte at ein ikkje merkar stank. Helserådet kann desutan påleggje tømning, når det av sanitære grunnar finn det turvande.
- 2) Kompostar og andre avfalls- eller gjødseldungar må ikkje leggjast nærare enn 10 meter til offentleg veg, bustad, matbu eller liknande, brunn eller stad der ein tek drikkevatt til folk eller dyr, vatn til anna husbruk eller til verksemd, som umset, handsamer eller tillagar nærings- eller njotningsmiddel. Dei må ikkje ligge slik at det kann kome

15 febr.

- tilsig frå deim til nemnde stader, og dei må alltid haldast vel tildekte med jord.
- 3) Oreint skol- og spillvatn må ikkje slåast ut atmed husveggjene og heller ikkje so nær naboar, offentleg gate, plass e.l. at det veld sanitære vanskar.
 - 4) Daudskrottar skal anten brennast eller gravast ned på ein avlendt stad, minst 1 meter under jorda.
 - 5) Frå uthus eller verksemd må det ikkje kome gjødseltilsig eller anna illeluktande eller rotne emne til vatn som vert nytta som fyrr nemnd og heller ikkje til offentleg eller sams privat veg og ikkje til granneeigedom utan løyve frå grannen.
 - 6) Kjøyrer ein gjødsel eller avfall etter offentleg veg, må det gjerast slik att ikkje noko vert spilt so det skjemmer vegen. I tettbygde strok må søpl, avfall, gjødsel o. s. b. køyrast burt i tette vognar eller i kjerald med tett lokk slik att det ikkje vert stank eller andre sanitære vanskar. I slike strok og på mark som hallar til brunn, bekk eller annan stad der ein tek drikkevatn til folk eller fe, vatn til anna husbruk eller til verksemd som tillagar, handsamar eller umset nærings- eller nyttingsmiddel, skal gjødselemla snarast mogeleg nedmoldast eller dekkjast med jord. Privetgjødsel må ikkje leggjast upp eller spreidast nærare brunn, bekk eller annan stad der ein tek vatn som fyrr nemnd enn 10 meter og annan naturgjødsel ikkje nærare enn 5 meter.
 - 7) Huseigarane eller grunneigarane i tettbygde stader skal halde reint fortoget og gata utanfor eigedomen sin. Ogso elles må dei syte for at ureinskap og stank som veld sanitære vanskar vert halde burte frå den grunn dei rår for.
 - 8) For Ørstavik brandkommune vert fastsett serskilde reglar i samhøve med byggjelovens § 110.

Um kloakkar.

§ 9. For Ørstavik brannkommune gjeld utom byggjelovens fyresegnar desse reglar:

Helserådet kann pålegge huseigarene å føre lukka kloakk frå stovebygnad til offentleg kloakk eller til sjøen der avstanden til desse stader ikkje er større enn 32 meter. Huseigaren skal då lage kloakken etter nærare fyresegn frå helserådet.

Kloakkar skal vere frostfrie og alltid haldast i fullgod stand. Dei kloakkar som munner i sjøen skal førast ut til utanfor lågste fjøre der omkostningane etter helserådet sitt skyn ikkje vert for store.

Um drikkevatn.

15 febr.

§ 10. Brunn, elv eller annan stad der det vert teke vatn til folk og dyr, vatn til anna husbruk eller til verksemd som tillagar, handsamer eller umset nærings- eller njotingsmiddel, må ikkje verte utskjemd på nokon måte. Til bruk som fyrr nemnd må ikkje takast vatn frå stader som ligg privet, gjødseldungar eller urinstad nærare enn 10 meter, eller som har tilsig frå desse stader. Reinvasbrunner må vere overbygde og ha lokk med hengsler og vernast mot flaumvatn ved ein sementera kant eller ein kant av stampa leir eller jord. Dei skal gjerast reine minst ein gong um året. Helserådet kann krevje reinvasbrunnene tømde og reingjort oftare um sanitære grunner gjer det turvande. Dei skal vere klædd på sidene med stein eller anna som gjer same nytte.

Helserådet kann til kvar tid forby bruk av drikkevatn, som det meiner ikkje er helsesamt.

Um husdyrhald.

§ 11.

1) Andre husdyr enn hund og katt må ikkje hysast i bustadrum, matrom eller rom som har vegg eller tak saman med slike rom. Der må heller ikkje frå dyrerom vere tilsig til desse rom eller til brunn, bekk eller annan stad der ein tek drikkevatn til folk eller dyr, vatn til anna husbruk eller til verksemd som tillagar, handsamer eller umset nærings- eller njotingsmiddel.

2) I tettbygde stader kann helserådet fastsetje høvelege reglar eller heilt forby at der vert halde husdyr av fyrenemnde slag ifall det hermed fylgjer sanitære vanskar. Helserådet fastset i kvart høve kva ein kann kalle tettbygde stader.

§ 12. Pelsdyrgard må ikkje leggjast så nær stovehus eller ålmenn veg att lukta er til plage, heller ikkje må han leggjast slik, att det kann kome tilsig eller avfall til brunn, bekk eller annan stad der ein tek vatn til folk, fe o. s. b. Avfallet frå garden må brennast upp eller leggjast i kompost og dekkjast godt med jord.

Kjerald og koppar som ein brukar i garden må vaskast i serskild kjerald. Klutar, kostar eller anna som vert bruka til vasken må ikkje brukast til annan vask i stovehus eller uthus.

Kammar og kostar som ein brukar til pelsdyr, må ikkje brukast til andre dyr. Sendingskassar må ikkje setjast inn i uthus, fjøs eller stall fyrr dei er grundig reingjorde.

Dei som steller med dyra skal ha serskilt fotty til bruk i pelsdyrgarden og må passe nøgje på at dette fottyet ikkje kjem inn i stovehus, grisehus, fjøs eller stall utan det er godt

15 febr. vaska. Røktarane skal ha serskilte ytterklær (overalls) når dei steller dyra.

Kvar gong røktaren har stelt dyra, handsama reidskap, kjerald o. l. må han vaske hender og underarmar grundig.

Lyt ein av einkvann grunn ta kvelpar inn i hus for stuttare tid, må ein fare sers reinsleg fram. Dei må berre handsamast av røktaren. Når dei er komne attende til pelsdyrgarden, må romet dei har vore i reingjerast og luftast grundig.

Revemat må gøymast, handsamast og sendast slik at det ikkje kjem stank eller annan ureinskap til bustadrom, matrom, til offentleg gate, plass eller veg.

§ 13. For Ørstavik brandkommune gjeld desse reglar:

- 1) Nye revegarder må ikkje skipast. Helserådet kann og forby eldre revegarder her når det meiner at det valdar sjenerande stank, støy eller andre sanitære vanskar.
- 2) For stall, fjøs, grisehus o. s. b. gjeld dei reglar som for kvar tid vert fastsett etter byggjelovens § 112. Ogso for eldre fjøs o. l. kann helserådet der det finn det turvande av sanitære omsyn, gi slike påbod, at dei vert i samhøve med nemnde reglar eller slik at vanskane på annan måte vert retta, soframt omkostningane etter helserådet sitt skyn vert rimelege. Det kann ogso gi slike påbod for førsiloar.

Um fjøs- og mjølkestell.

§ 14. Fjøs skal vere ljose, reine og vel lufta. Der skal vere storvask av golv, veggjer, tak og alt inventar med varmt vatn og grønsåpe minst ein gong um året og godt lufta med gjennomtrekk. Kyrne må vere reine. Mjølka og mjølkekjeralda må stellast med største reinsemd. I kvart fjøs må der vere vaskestell med vatn, såpe og reint handklæde. Mjølka skal ein snarast ha ut or fjøset. Ho må ikkje settast i rom som nokon bur i. Kann ein allikevel ikkje undgå det, må mjølkekjeraldet vere godt tildekt.

Den som mjølker skal vere klædd i reint armforklæde og såpevaske hendene fyrr mjølkinga og vaske eller turke juret og spenene åt kua med rein klut som for kvar ku må vaskast godt.

Mjølkespann må vere vel fortinna, rustfri og reine og skal ha tettslutta lokk utan klut. Dei må ikkje nyttast til andre varer enn mjølk, og må ikkje stå burtslengde ved vegkanten, men takast heim, vaskast og luftturkast so snart råd er.

Mjølkespann som ikkje alt er vaska og eimsterilisera når dei kjem frå meieriet, skal straks dei kjem att, gjerast grundig reine. Til slut skal dei skylast med kokande vatn og verte opphengd til turk med botnen upp på ein rein, turr, ljøs og luftig stad.

Er det sjukdom i buskapen eller mistanke om smittsam

sjukdom hjå husfolket, skal alt sal av mjølk stansast og mel- 15 febr.
ding sendast til næraste medlem av helserådet. Han skal røkje
etter korleis det er og sende melding til ordføraren i helse-
rådet.

§ 15.

Um krambuer.

- 1) Alle krambuer skal vere reine og godt utlufta. Utfyre inngongsdøra skal det vere fotskrapar.
- 2) Spyting på golvet er forbode. Um dette skal det vere uppslag i bua. Helserådet kann påby at det skal vere spyttebakkar i den form og storleik og det tal som helse- rådet fastset. Spyttebakkane skal gjerast reine kvar dag og innhaldet brennast. Botnen skal dekkjast med våt sagmask, torv eller liknande.
- 3) Golv og disk skal vaskast jamt, minst ein gong dagleg. Turr soping er forbode. Storvask skal gjerast minst ein gong årleg.
- 4) Alle matvarer må vernast mot dust og annan oreinskap, både i utsalsrom og tillagnings- og lagerrom. Dei skal gøymast i reine og vel tildekte kjerald, i tette skuffer eller i skåp med dører.
- 5) Mål og vekt som vert nytta i handel med matvarer må vere reine. Målekar skal istandsettjast eller ikkje lenger nyttast ifall fortinninga eller glaseringa er sund.
- 6) Mjølk og fløyte må ikkje gøymast saman med varer som kann tilføre deim lukt eller smak eller gjere deim oreine. Al handel med mjølk skal skje i sers utsal eller rom der det er den største reinsemd. Ved sending av mjølk, fløyte og andre matvarer skal dei vernast mot regn, dust eller annan oreinskap.
- 7) Matvarer må ikkje pakkast inn i avisapapir eller oreint papir. I krambuer der matvarer vert seld skal det vere vaskestell med såpe og reint handklæde, og dei som hand- samer varene skal jamt vaske hendene sine. Dei må i alle måter bruke den største reinsemd og t. d. ikkje blåse upp posane eller vete fingrene i munnen. Kjøparane må ikkje røyre ved andre matvarer enn deim dei sjølv kjøper.
- 8) Bruk av tobakk er forbode i dei krambuer der matvarer vert selde. Det er forbode å sitje på disken.
- 9) Utsalsstader, tillagnings- og lagerrom for matvarer må ikkje brukast til soverom eller kjøken. Slike stader, soleis også slakteri, pylsemakeri, bakeri, meieri og liknande er underlagd helserådet sitt tilsyn. Helserådet kann gripe inn når reinhaldet er mindre godt, eller når andre helse- skadelege tilhøve gjer det turvande.
- 10) Eit eksemplar av desse forskrifter skal vere uppslege i kvar krambu.

15 febr.

Um matvarer.

§ 16. Til bruk for folk må ingen falby, selje eller på annan måte avhende matvarer eller njetingssemne som er skjemde eller helseskadelege, heller ikkje bruksting, som kann vere skadelege for helsa fordi dei inneheld giftige emne.

Det er forbode å selje nærings- eller njetingssemne som er tilsett ting som helserådet finn skadelege for helsa og likeins varer som er soleis laga at det løyner at vara er skjemd. Vert ikkje dette retta, kann helserådet forby at det vert selt matvarer og njetingssemne som kjem frå eller er på stader der ein ikkje brukar turvande reinsemd både med tilvirking, lagring og sending av varene. Helserådet kann forby sal og onnor avhending av nærings- eller njetingssemne som er komne frå eller er på stader der det blandt folk eller dyr finst basilleberar av fårleg, smittsam sjukdom som kann verte spreid med varene.

Helserådet kann krevja avhenda dei naudsynlege prøver til gransking med tilføre av denne paragrafen. Eigaren kann krevja prøvene betalt etter vanleg pris, hvis det viser sig at det ikkje er turvande å gripe inn mot dei varer det gjeld.

Helserådet kann avgjere at varer, som er skadelege skal gjerast um inkje eller gjerast oskadelege på annen måte.

Um bakeri.

§ 17.

- 1) Bakeri eller rom som er i open samanheng med dette må ikkje nyttast til soverom. Golv, veggjer og tak skal vere so laga, at dei er lette å vaske. Kvar dag når arbeidet er slutt skal golvet vaskast godt. Kvar 14. dag skal ein vaske dører og vindaugo, og taket minst ein gang kvart halvår. Under reingjeringa må bakarvarene burttakast. Ting som ikkje høyrer til i bakeriet, men samlar dumbe og tevjar, må ikkje finnast i bakeriet eller i rom som er i open samanheng med dette. Heller ikkje må der vere gangklær, leivningar av mat eller liknande.
- 2) Trog, bord, hyller, plater og fjøler må gjerast reine kvar dag. Ein må ikkje sittje på deim. Mjølsekkene må ein koste vel fyrr mjølet vert tømde i troget.
- 3) Bruk av tobakk i alle former er forbode. Heller ikkje må ein leggje frå seg tobakkipiper eller fyrstikker.
- 4) Bakaren må under arbeidet ha reine kvite klær, som ikkje må brukast utanfor bakeriet, og som må bytast reine minst 2 gonger i vika. I bakeriet skal det vere vaskestell med såpe og reine handklæde. Bakarane må halde neglene sine reine, og vaske vel hendar og underarmar fyre og etter knøding og brødlaging. Dei må ogso vaske hendene etter bruk av privet.

- 5) Alt to som vert nytta til stryking av bakverk må tillagast berre for kvar dag, og strykekosten må ikkje nyttast til ymse to utan å reingjerast fyrr den vert nytta til nytt to.
- 6) Bakeriene må vere forsynt med god ventilasjon og turvande ljøs i arbeidsroma. Alt bakverk skal handsamast reinsleg og ved utsending til utsal og kunder førast i tildekkte korgar og vogner som dagleg må ettersjåast og reingjerast. Ved sal og utlevering skal alt brød vere innpakka i reint papir.
- 7) Eit eksemplar av desse forskrifter skal vere uppslege i kvart bakeri.

§ 18. *Um slakteri, pylsemakeri og liknande.*

- 1) Slakteri og pylsemakeri må ikkje verte innreid og teke i bruk fyrr dei er anmeldt til helserådet og godkjend av dette.
- 2) Roma skal vere ljose, ha tette, glatte veggjer, som lett kann vaskast. Golvet skal vere tett, jamt av sement eller liknande jamngodt vasstett to, og skal ha fall og avlaup til kloakk med vatnlås. Der skal vere innlagd vatn med spyleslange.
- 3) Golv, tak, veggjer og alt inventar skal haldast nøgje reint.
- 4) Avfall frå slaktinga og anna oreinskap skal strakst havast ut or slakteromet og gøymast i jærnkasse med tett lokk. Kassene skal tømast minst ein gong i vika i vinterhalvåret, minst 3 gonger i vika i sumarhalvåret eller oftare um helserådet krev det. Etter kvar tøming skal dei reingjerast godt og strøyast med klorkalk. Bein må ikkje gøymast i slakteromet.
- 5) Reingjering av mage og tarmar skal gjerast i serskilt rom utanom slakteromet.
- 6) Slakteromet skal ikkje stå i ope samband med fjøs, stall eller binge, og dyra må ikkje hysast der fyrr slaktinga.
- 7) Dei som arbeidar i slakteri, pylsemakeri og kjøtutsal skal ha på sig kvitt armezorklæ eller frakk som skal skiftast minst 2 gonger i vika.

Dei skal jamt vaske hendene og halde deim nøgje reine.

- 8) I alle desse rom skal det vere vaskevatt, såpe og reine handklæde.
- 9) Bruk av tobakk i slakteri, pylsemakeri og kjøtutsal er forbode.
- 10) Kjøparane må ikkje røyre matvarer som er utlagd til sal. Al kjøttmat må vernast mot fluger.
- 11) Ved utsending av kjøt til utsal og kunder må det førast

15 febr. i reine tildekte vognar, trog eller korgar. Kjøtet skal vere sveipt i reint dekke.

- 12) Eit serprent av desse reglar skal vere uppslege i alle slakteri, pylsemakeri og kjøtutsal.

§ 19.

Um fiskehandel.

- 1) Utsalsstader og tillagingsstader for fersk fisk og fiskemat skal meldast til helserådet og godkjennast av dette fyrr dei vert tekne i bruk. Ogso dei som alt er i bruk skal meldast.
- 2) Roma må ikkje brukast til almindeleg husbruk. Dei skal vere ljose og vel lufta. Der skal vere innlagd vatn og vask med avlaup til godkjend kloakk. I eldre utsal kan helserådet inntil vidare gjere undantak for dette. Helst skal golvet vere støypt med fall og avlaup til golvsluk med vatnlås. Golv, veggjer og tak skal vere lette å halde reine.
- 3) Alt avfall skal samlast upp i tette jarnkasser eller kasser av anna to som er godkjend av helserådet. Kassene skal ha tettsluttande lokk og tømast so ofte at det ikkje vert stank, i vinterhalvåret minst ein gong i vika, i sumarhalvåret kvar 2. dag, men oftare um helserådet finn det turvande. Dei skal reingjerast godt etter kvar tøming.
- 4) All gamal fisk som ikkje er brukandes til mat til folk skal straks fjernast.
- 5) Roma og alt inventar skal haldast nøgje reine. Dei som handsamer fisken skal jamt vaske hendene med såpe og vatn. Der skal vere nokk reine handklæde.
- 6) Bruk av tobakk og spyting i roma er forbode.
- 7) Sal av fisk frå båt på bryggje o. l. er ogso underlagd helserådet sitt tilsyn og forskrifter. På open gate, torg o. l. må slikt sal ikkje skje utan løyve frå helserådet.

§ 20.

Um verksemd.

- 1) Skal det byggjast eller settast i gong ei verksemd som helserådet meiner kan valde sanitære vanskar, skal planen for verksemda vere lagt fram for og godkjend av helserådet fyrr drifta tek til. Kvar verksemd av dette slaget ogso dei som alt er igong skal stå under tilsyn av helserådet. Viser det seg at nokor verksemd vert drive med større fåre for det almenne helsetilhøve enn turvande etter verksemda si eiga art, skal vedkomande i alle måter retta seg etter dei påbod som helserådet gjev for å hindre sanitær fåre.
- 2) Arbeidsrom og verkstader står under helserådet sitt tilsyn, og er underlagde dei forskrifter som dette finn tur-

vande for å hindre sanitære vanskar. Dei skal vere ljose 15 febr. og vel lufta og haldast godt reine. Helserådet kann og avgjere kor mange arbeidarar det kann vere i kvart rom. Der skal vere vaskevatn, såpe og reine handklæde i so stort tal at arbeidarane jamt kann vaske hendene.

§ 21. *Um barber- og damefrisørstuer.*

- 1) Ved barbering må det for kvar kunde brukast reinvaska duk og reint dekke over nakkeputa. Innsåpinga må gjerast med handa. Alunstein o. l. må skyljast reine fyrr dei vert nytta. Sams pudderkvaster må ikkje brukast. Klippemaskiner, sakser og kniver må turkast nøgje for kvar kunde. Kammer og koster må turkast av, bankast og reingjerast for kvar kunde og ofte vaskast. Til dette kann ein bruke 20—30 dråper salmiakkspiritus til 2—300 gram vatn. Maskinkoster må ikkje brukast.
- 2) I barber- og damefrisørstuer med dei rom som høyrer til, må det gjerast storvask minst 2 gonger i året. Golvet skal vaskast annankvar dag. Bord, hyller o. l. skal reingjerast kvar dag. Dugar, handklæde, frakkar o. l. skal gjøymast slik at dei haldast reine.
- 3) Der skal vere nokk spyttebakkar, som skal reingjerast kvar dag.
- 4) Barberen og frisørdamen må under arbeidet ha på seg rein kvit frakk som skal byttast minst 2 gonger i vika.
- 5) Eit eksemplar av desse forskrifter skal verte opphengd i kvar barber- og frisørstue.

§ 22. *Um smittesjukdomar.*

- 1) Kjem det i ein huslyd sjukdom som er lik til å vere vondarta og smittsam, skal husbonden snarast mogeleg gjere melding um dette (sjå helselova frå 16 mai 1860 § 14).
- 2) Både den sjuke og den eller dei som passar han må vere skilde frå dei friske. Likeeins gangklær, sengkler og andre ting som den sjuke og den som passar han brukar og som den sjuke har brukt dei siste dagar fyrr sjukdomen tok til. Det må ikkje gjøymast matvarer i roma åt den sjuke.
- 3) Det må vere so lite samferdsle som råd er millom den stad sjukdommen er og andre stader inntil lækjaren kjem og gjev forskrifter. Ingen av huslyden åt den sjuke må gå til møte eller samlingar av fleire folk utan det er naudturveleg. Dei som ikkje har erend til den sjuke må ikkje kome inn i sjukeromet.
- 4) Når lækjaren er komen kann han fyrebils gjeve dei påbod han finn høvelege for fråskjilning av den sjuke og dei

15 febr.

som er ikring han. Likeeins med reingjering av sjukromet og dei ting som har vore brukt under sjukdomen. Desse påbod må ein nøgje rette seg etter so lengje som lækjaren, helserådet eller ordføraren for helserådet fastset.

5) Barn frå ein slik huslyd må ikkje søkje skulen fyrr lækjaren gjev løyve til det. Er sjukdomen i huslyden åt læraren og han bur i same hus som skuleromet er i, må skulen halde upp til den tid lækjaren fastsett.

6) Ordføraren i helserådet har den endelige avgjerd so snart han fær melding um sjukdomen og det som er gjort i kvart einskild høve.

§ 23. Når ein som lid av smittsam tuberkulose skiftar bustad, skal melding um flyttinga sendast til ordføraren i helserådet. Melding må sendast både av han som den sjuke flytter frå, og frå han som den sjuke flytter til.

§ 24. Barn som lid av skabb, skurv (lus) eller liknande sjukdom som smittar, må ikkje kome i skule fyrr dei er god att og klærne forsvårleg vaska eller dei hev attest frå lækjar at sjukdomen har stansa og dei er fri for smitte.

§ 25. Gong- eller sengklær åt folk som har hatt smittesjukdomar, må ikkje avhendast eller overlatast til andre fyrr dei er reingjord slik som helserådet i kvart høve fastset.

§ 26. *Um offentlige boksamlingar.*

- 1) Bøker må ikkje lånast ut til folk, når anten dei sjølve eller huslyden deira har smittsam sjukdom.
- 2) Bøker som er lånt ut til folk, der det bryt ut smittsam sjukdom må desinfiserast etter nærare avgjerd frå ordføraren i helserådet fyrr dei vert lånte ut att.
- 3) Alle bøker i offentlege boksamlingar skal ein gong um året ettersjåast av den som styrer boksamlinga og tilsynsmannen for helserådet. Bøker som er mykje sulke og ille medfarne skal då brennast upp.

§ 27. *Um herbyrge, hotell, kaffé o. l.*

- 1) I matstova skal roma vere reine og godt utlufta. Dei skal vere vaska kvar morgon.
- 2) Spyting er forbode, likeeins turr soping.
- 3) Der må ikkje brukast kopper eller glas med skor eller brest.
- 4) Bordstellet må fyre og etter bruken vaskast vel i varmt vatn, tilsett såpe eller annan vasketo, skyljast i heit vatn og tilsist kokast i eit passande kjerald med laus korg. Turking med handklæde eller klut må ein sovidt råd er late vere. (Sjå elles kgl. res. frå 2 februar og rundskr. 27 mars 1934 um slike fyresegner for heile landet).

- 5) Det er forbode å drikke av vasskjerald eller vassause. 15 febr.
- 6) Desse reglar gjeld ogso kafféer og samlingshus ifall der vert oppvarta med mat og drykk.
- 7) I kvart soverom skal det vere minst 10 kubikkmeter luft for kvar einskildmann som skal sove der. Roma som vert nytta skal utluftast grundig og golvet vaskast kvar dag. Hovedreingjering skal gjerast minst 4 gonger i året.
- 8) Sengjene skal ha underlaken og overbreidsle med lerrefstposar. Laken, lerrefstposar og putevar skal skiftast for kvar ny losjerande. Sengklærne skal vaskast minst 4 gonger årleg og senga skal vere oppbreid 3 timar kvar dag til utluftning.
- Spytting på golvet er forbode.
- 9) På romet skal det vere ein vasskaraffel, eit vassglas for kvar losjerande, vaskefat og eit handklæ for kvar person. Handklædet må bytast reint for kvar ny tilreisande.
- 10) Når verten kjem til kunnskap um at ein gjest lid av smittesjukdom skal han straks melde det til helserådet.
- 11) Privetet må ein sjå etter kvar dag og alltid halde reint.
- 12) For samlingshus av ymse slag gjeld serskilde vedtak — jfr. plakart ved kongeleg avgjerd av 25 april 1913. Av denne plakart skal eit eksemplar vere opphengd i huset.

§ 28. Kvart alvorleg sjukdomstilfelle, som truleg er kome ved njoting av giftige, skada eller forfalska nærings- eller njotingsmiddel eller ved bruken av forgifta ting skal strakst meldast til ordføraren i helserådet med opplysning um den trulege årsaka.

Det same gjeld um det finnst sanitære ulemper som truleg kan stå i samband med sjukdomen eller spreida sjukdomen.

Ålmenne fyreseegner.

§ 29. Dei bod som helserådet gjev og som er i samhøve med gjeldande lov må verte utført til den tid helserådet fastset. Vert det ikkje gjort i rett tid, kann helserådet få arbeidet utført for rekninga åt den som skal utføre det.

§ 30. I serskilde høve kann helserådet gjere undantak frå desse fyreseegner. Ordføraren i helserådet kann ta avgjerd på helserådet sine vegner der det trengst snar avgjerd. Saka vert då å leggje fram på fyrste helserådsmøte.

§ 31. Brot av desse fyreseegner eller av dei lovlege vedtak i helserådet er kvart medlem av helserådet og kvar tilsynsmann nøydd til å melde til ordføraren i helserådet. Han har å leggja saka fram for helserådet ifall det ikkje vert retta til fastsett tid.

Brot vert straffa etter den til kvar tid gjeldande lov.

Desse fyreseegner tek til å gjelda 1 — ein — månad etter dei har fått kongeleg stadfesting.

15 febr.

Kongeleg resolusjon.

I samhøve med § 3 i millombils lov frå 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og brigidelover frå 24 juni 1931 og 29 juni 1934 vert ferda ut fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk i samsvar med eit framlagt utkast.

Fyresegnene lyder so:

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsent, skal betala ei avgift til fremjing av umsetnaden av mjølk, ost og smør i samhøve med millombils lov frå 6 juni 1930 med seinare brigidelover frå 24 juni 1931 og 29 juni 1934.

Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. kg. kumjølk og geitmjølk som vert levera til forbrukar eller ovannemnde verksemdar i tida frå og med 1 mars 1935 til og med 29 februar 1936.

2. Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

15 febr.

Kongeleg resolusjon.

I. I medhald av lov om laks- og sjøøretfiskerierne m. v. av 27 februar 1930 § 30 e vert det fastsett:

Dei fyresegner som gjeld for laksefiske i sjøen skal ogso gjelda for fiske av sjøaure med kastenot for det sjøumkverve i Sunnmøre fiskeridistrikt, Møre fylke, som ligg innanfor ei line som sudfrå gjeng frå austre pynt av Sandviknes på Statlandet til vestre pynt på garden Brudevik i Vanylven, frå austre pynt av Kopparnes i Syvde til austre kant av garden Breivik i Rovde, frå Dragesundet i Herøy til Garnes i Ulstein (Dragesund bru) og frå Kviteneset i Hareid til Tueneset og vidare til Kverveodden og Havnsund kapell i Borgund.

II. Desse fyresegner tek til å gjelda frå 1 april 1935 og vert gjeldande inntil vidare.

III. Brot på desse fyresegner vert straffa.

15 febr.

Kongelig resolusjon.

1. I medhold av lov om laks- og sjøøretfiskerierne m. v. av 27 februar 1930 § 39 a, jfr. § 17, bestemmes at den årlige fredningstid for sjøørret i sjøen innen Gravvik herred, Nord-Trøndelag fylke, skal være fra 26 september til og med 15 juni forsåvidt angaar fiske med kastenot (dragnet).

2. Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

3. Denne resolusjon trer i kraft 15 april 1935 og forblir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til 15 juni 1938.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard